



DE STER.



Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij verloekt.

GALATEN 1 : 8.

Een iegelijk, die overtreedt, en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; die in de leer van Christus blijft, deze heeft beiden den Vader en den Zoon.

II JOHANNES 1 : 9.

No. 18.

15 September 1906.

11de Jaargang.

REDEVOERING

DOOR PRESIDENT JOSEPH F. SMITH gehouden te ROTTERDAM,
Zaal EXCELSIOR, 9 Augustus 1906.

Mijne geliefde broederen en zusters, het verschaft mij groot genóegen dat ik het voorrecht heb, heden avond met u in vergadering te zijn; en ik ben grootelijks verblijd over de woorden die reeds zijn gesproken, en de getuigenissen die zijn gegeven van de goddelijkheid van de zending van den Profet Joseph en van de goddelijkheid van dit groote werk. Het heeft mij veel genoegen gedaan, Holland te bezoeken en de groote menigte kleine kinderen te zien in uw land. In vele onzer steden in de Vereenigde Staten zoudt gij mijlen ver kunnen loopen zonder het aangezicht van een enkel kind te zien. Vele van onze rijke lieden houden niet van kinderen grootbrengen. Zij zouden liever een poedelhond opkweeken dan een kind. Dit is een treurige verklaring, die ik over mijn land te geven heb. Dezen toestand vindt men niet onder de Heiligen der laatste Dagen. Onze kinderen worden „Utah's beste oogst” genoemd, want wij zijn met vele kinderen gezegend, zoals gij in Holland gezegend zijt, voor zoover ik kan waarnemen. Dit doet mij genoegen. Ik zie er een groote voorzienigheid in. Waar kinderen talrijk zijn, kan een natie niet anders dan voorspoedig zijn en moet groeien en in macht, getal en rijkdom toenemen, door het gansche land. De Schrift zegt ons, dat kinderen een erfdeel des Heeren zijn, en gezegend is hij, die er zijn huis vol van heeft. Draagt daarom zorg voor uwe kinderen, mijne broederen en zusters; leert hun in hunne jeugd de beginselen der waarheid; leert hun een rein leven te leiden;

leert hun om geloof in God te hebben, en hoe zij moeten bidden en den Heere in geloof aanroepen, opdat zij volle gemeenschap met Hem mogen hebben en erfgenenamen der zaligheid in Zijn Koninkrijk worden. Ik hoop van harte, dat de kinderen hunne ouders zullen liefhebben, naar hun raad zullen luisteren, en hunne vaders en moeders zullen eeren, opdat hunne dagen verlengd mogen worden in het land dat hun de Heere, hun God, zal geven. Door de wijsheid des Heeren en de beginselen van zijn Evangelie is bepaald geworden, dat vaders en moeders samen rein zouden leven, dat hunne kinderen met hen vereenigd zouden worden en dat de banden der gehechtheid, die tusschen hen bestaan zich tot de andere zijde des grafs en tot de toekomstige wereld zouden uitstrekken. God heeft in het menschenhart een Zijner eigenschappen geplaatst, namelijk onsterfelijke liefde. Wij zullen nooit onze vaders, die achter den sluier zijn gegaan, noch onze moeders, noch onze kinderen, vergeten. De liefde, welke wij voor hen gevoelen, is niet een liefde die alleen tot deze wereld behoort, maar gelijk de liefde is zij bestemd om tot nauwere banden te bloeien in de wereld die te komen is. Laat ons daarom die liefde beoefenen, die vergevensgezind is en die de liefde van hen met wie wij verbonden zijn, tot ons zal brengen, opdat wij in de banden van die grootste wet Gods vereenigd mogen worden, God met ons gansche hart mogen liefhebben, en hetgeen daaraan gelijk is, — onzen naaste als onszelven.

Deze jonge Ouderlingen zijn hier gekomen om het Evangelie te prediken. Zij hebben een aangenaam tehuis en vaders en moeders verlaten; sommigen hunner hebben vrouwen en kinderen achtergelaten, en wat hebben zij in het oog, welk doel hebben zij? Anders geen, dan tot de wereld de boodschap te brengen, dat de Heere in onze dagen wederom van den hemel heeft gesproken; dat God Zijn heilig priesterschap heeft hersteld, namelijk de volmacht Gods aan den mensch gegeven, waardoor de mensch kan handelen in den naam des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, en al de verordeningen van het Evangelie op eene voor God aannemelijke wijze kan bedienen. Het is het doel of de zending van deze Ouderlingen niet, om uwe huizen af te breken, uw geloofsrichtingen te vernietigen, of eenigen aanval op u te doen, maar hun werk is om tot u te komen en u het grootere licht te toonen, opdat uwe oogen en uwe ooren mogen geopend worden, dat uwe harten door eene liefde voor de waarheid geraakt mogen worden, en indien gij aan verkeerd-doen schuldig zijt, gij er afstand van moogt doen en u tot den Heere bekeeren, van Zijne wegen leeren en in Zijne paden moogt wandelen. Het is in strijd met de beginselen onzer Kerk, te trachten een man te bewegen tot het verlaten van zijn gezin of tot het verflauwen zijner liefde of het verminderen zijner zorg voor hetzelfde, maar het is de wet van de Kerk om de mannen aan te sporen, aan hunne vrouwen en kinderen getrouwer en meer gehecht te zijn. Het

is onze roeping ook niet, om vrouwen te bewegen hare mannen en gezinnen te verlaten om des Evangelies wil. Wij zijn niet gekomen om het zwaard in uw midden te brengen. Wij zijn hier niet gekomen om oneenheid onder u te zaaien of om geschillen en twisten te veroorzaken, maar alleen om de eenvoudige beginselen van leven en waarheid te prediken en het resultaat in uwe handen te laten. Een der grondbeginselen door den Profeet Joseph Smith vastgesteld, is dat alle menschen in hunnen godsdienst zouden beschermd worden, wat die ook moge zijn, wat zij ook mogen aanbidden, zelfs wanneer zij een beeld zouden aanbidden of afgoden van hout, steen, goud of zilver zouden oprichten, laat hen aanbidden zooals zij verkiesen; onze eenige plicht is hen in hunne rechten en voorrechten te beschermen, en alle andere menschen desgelijks in het genieten hunner vrijheid te beschermen. De tijd mag in de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen nooit aanbreken, wanneer de Heiligen der laatste Dagen, ter wille van godsdienst, tegen anderen de wapenen zullen opnemen, maar het is onze plicht, het is de plicht van deze Ouderlingen om hier in uw midden te komen om te zeggen dat God leeft, dat Hij Zich in deze laatste dagen aan de kinderen der menschen geopenbaard heeft, dat Hij met Zijn eigen mond tot hen heeft gesproken, en Zijne engelen heeft gezonden om den mensch op aarde te bezoeken en Zijnen wil en Zijne wet en de beginselen des levens bekend te maken, welke zijn, geloof in God, bekeering van zonde, de doop door onderdompeling zijnde met Christus begraven in den doop, en de oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes, en gehoorzaamheid aan al de andere verordeningen van het Evangelie, aan anderen te doen zooals wij zouden wenschen dat zij ons doen, vrede op aarde te vestigen, en welwillendheid aan de menschen te betoonen, waar wij ons ook begeven. In ons land worden onze bitterste vijanden even nauwkeurig in hunne rechten beschermd als onze beste vrienden, en zij genieten even veel vrijheid, en dit is de geschiedenis van de Kerk van Jezus Christus geweest, sedert zij in 1830 door den Profeet Joseph Smith werd gegrond. Ik weet dat deze beginselen bij u ingang moeten vinden. Gij zijt afstammelingen van een edel volk, dat misschien meer dan eenig ander volk op de wereld heeft gedaan om het beginsel van vrijheid en nationale rechten onder het volk te doen handhaven. De vruchten van uw lijden, of van het lijden uwer voorvaderen, oogsten wij nu in Amerika. Ik beschouw u als een edel volk. Ik ben verzekerd, dat hier veel van het bloed van Ephraïm moet zijn, en ik hoop dat gij, mijne broederen en zusters, die het woord aangenomen hebt, het aan uwen naaste zult mededeelen; dat, nu gij zelve gewaarschuwd zijt voor de oordeelen die nog op de wereld zullen komen, gij uwen naaste zult waarschuwen, opdat tot u niet zal kunnen gezegd worden, zooals mijn broeder zich uitdrukte: „Ik ben uw buurman geweest. Ik zou de boodschap die gij ontvangen hebt, met blijdschap aangenomen hebben,

maar gij hebt uwen mond niet opengedaan. Gij hebt nagelaten om mij te waarschuwen en te verlichten, en ik ben gestorven zonder eene kennis van de waarheid." Het is zeker de plicht van hem, die licht ontvangen heeft, om het licht aan anderen te geven. Wij als Heiligen der laatste Dagen behooren de woorden en voorschriften van den Zaligmaker te volgen: „Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken." Deze jonge mannen zijn hier met het bepaalde doel, mijne broederen en zusters, om u deze beginselen te leeren en u, zoo ver zij door de rede en liefde kunnen, te overtuigen om tot de kennis van die beginselen te komen en naar de voorschriften ervan te leven. Ik ben dankbaar, dat zoo velen uwer gebracht zijn tot een geloof in de goddelijkheid van Christus, en ook in de goddelijke zending van Joseph Smith. Het fundament van deze kerk is gelegd in Christus. Indien Joseph Smith verkeerd was, zou daaruit volgen, zooals de nacht op den dag volgt, dat Christus verkeerd was, want Christus heeft Zijne wet aan Joseph bekend gemaakt en gegeven, hem Zijn Evangelie geopenbaard, en hem Zijn priesterschap gegeven onder de handen van Apostelen en Profeten die gezonden werden om hem te verordineeren en de volmacht van het heilige Priesterschap op hem over te dragen. Daarom, indien het „Mormonisme" niet waar is, terwijl het slechts en eenvoudig het Evangelie van Jezus Christus is, dat Joseph van Christus ontvangen heeft, zoo is de Christelijke leer niet waar; maar, daar de Christelijke leer, de echte Christelijke leer zooals door den Verlosser geleerd, waarachtig is, is ook het „Mormonisme" waarachtig, want het „Mormonisme" en het Evangelie van Jezus Christus zijn één en hetzelfde, en Joseph Smith was een dienstknecht des Heeren, een waar Profeet, en is door God verwekt om het fundament van Gods Kerk te leggen, waarvan getuigd is dat zij nooit wederom van de aarde zou weggenomen worden. Zij is begonnen met een zeer klein begin, en reeds van stonde aan had zij tegenstand en de afkeurende kritiek der geheele wereld te verduren, omdat al de godsdienstpredikers tegen haar gezind waren. Allen die onder den invloed der predikers stonden, werden tot haat tegen haar aangevuurd, en de tegenstander werkte op de harten van booze menschen, tot het vervolgen van den Profeet, zoodat hij als het ware zijn leven in zijne handen droeg, tot het oogenblik toen zijn bloed voor zijn getuigenis gestort werd; doch de tegenstander van dit werk, en de vereenigde invloed van het gansche Christendom, zoogenaamd, waren geheel machteloos om de bloem in den knop te dooden, het werk in zijn begin te vernietigen of zijn groei te verhinderen. Hoe meer zij het vervolgd hebben, hoe meer het zich uitgebreid heeft; hoe meer zij getracht hebben zijn vooruitgang te stuiten, hoe meer het toegenomen heeft, tot wij nu den dag beleven dat wij de ware aanbidders Gods en leden dezer Kerk vinden in bijna ieder land en gewest onder den hemel; op dit vasteland, op de eilanden

der zee, van het Noorden tot het Zuiden, en van het Oosten tot het Westen, en in het land waar het „Mormonisme” zijn ontstaan had, breidt zich Gods werk uit. Wij zeggen dit niet roemende, maar wij zeggen het in alle nederigheid, en geven alle heerlijkheid den Heere, want het is niet door den arm des menschen noch door zijne wijsheid noch door zijn verstand of macht, dat het „Mormonisme” is blijven groeien, en dat het niet vernietigd is geworden. Het was de macht Gods; het was Zijne wijsheid, Zijn verstand en Zijne leiding; en dat heeft Zijn volk gemaakt hetgeen hetheden is, en indien het in minder dan honderd jaren tot een groot volk is geworden, wat mogen wij dan niet binnen de eerstvolgende honderd jaren verwachten, want het is Gods werk en Hij is bekwaam om er zorg voor te dragen, en heeft verklaard dat het zal zegevieren en alle tegenstand-biedende machten in de wereld zal overwinnen.

Welnu, mijne broederen en zusters, ik gevoel dankbaar voor het voorrecht dat ik gehad heb om door een ander tot u te spreken. Het zou mij veel waard zijn om in uwe eigen taal tot u te kunnen spreken. Ik gevoel dat ik met meer vrijheid tot u zou hebben kunnen spreken, en gij en ik zouden in ons bezoek des te meer behagen geschept hebben, maar ik ben dankbaar dat ik gedurende een korten tijd door mijnen broeder mocht gehoord worden. Van de kruin van mijn hoofd tot mijne voetzolen ben ik overtuigd van de goddelijke zending van Jezus Christus, den Zaligmaker der wereld, en van de goddelijke opdracht den Profeet Joseph door den Vader en den Zoon gegeven om het fundament van het Evangelie der eeuwige waarheid te leggen en Gods Kerk te organiseren, welke, tot zaligheid van de zielen der menschen, door reine beginselen van liefde en de stem Gods zou bestuurd worden.

Er zijn vele dingen, die ik gaarne tot u zou zeggen. Ik zou dit willen zeggen: Dat gij nooit volmaakt kunt worden zonder diegenen van uw maagschap, die gestorven zijn, noch kunnen zij volmaakt worden zonder u. Dit beginsel van gehechtheid van onsterfelijke liefde, die in de ziel van ieder kind Gods is geplant geworden, kan, noch in deze wereld noch in de toekomst, ooit bevredigd worden zonder dat wij vereenigd zijn met hen aan wie wij ons hebben aangesloten om voor eeuwig met hen te zijn. Wie zou wenschen in de toekomstige wereld van het gezelschap van zijn vader of moeder verstoken te zijn? Wie zou voldaan zijn met in de toekomstige wereld van man of vrouw gescheiden te zijn, en door de gansche eeuwigheid in dien gescheiden toestand te blijven? Wie kan tevreden zijn met het gevoel dat hij of zij van zijne of hare kinderen zal beroofd zijn, — en nochtans heeft geen onzer aanspraak op man of vrouw, of als ouders en kinderen op elkander, tenzij God ons samengevoegd heeft. Hetgeen God samengevoegd heeft kan geen mensch scheiden, en hetgeen God samengevoegd heeft kan ook door den dood niet gescheiden worden. Niets dan alleen

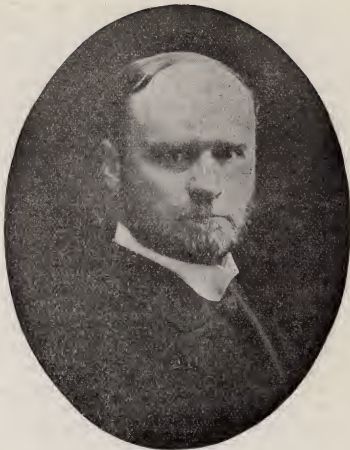
zonde, kan hetgeen God samengevoegd heeft, scheiden. Daarom is het recht dat wij zouden begeeren om het voorrecht te hebben om met hen die heengegaan zijn, verbonden te worden; dat wij in de banden van het eeuwig verbond zouden vereenigd worden, en dat onze kinderen, na ons, aan ons zullen verzegeld worden met de banden van het verbond dat slechts door de macht, het woord en den wil van God kangesloten worden. Laat mij tot de Ouderlingen in Israël zeggen: Houdt uzelf rein en onbevlekt van de wereld. Hebt gij gewoonten die niet rein en gezond zijn, tracht ze te breken; staat af van het kwade en hangt het goede aan. Ik merk dat vele menschen in uw land liefhebbers van tabak zijn. Zij rooken ze, en schijnen er zoo zeer aan verslaafd te zijn, dat zij ze nauwelijks uit hunnen mond kunnen laten. Soms houden zij veel van sterke dranken. Dit is niet goed. Het is goed om zulke begeerten te overwinnen; die dingen zijn geen voedsel; zij ondermijnen het leven; zij zijn vergiftig. Sterke dranken en tabak, heeft de Heere gezegd, „zijn niet voor de maag noch voor het gebruik van den mensch, maar tot medicijn voor ziek vee.” Wij behooren boven deze dingen verheven te zijn, en ik hoop dat ieder zendeling en lid boven zulke gewoonten zal leven en ze zal afschaffen.

Laat mij tot de zusters in uwe kerkelijke instellingen, zooals de Onderlinge Ontwikkelings-vereenigingen, de Zusters-hulpvereenigingen en de Kindervereenigingen — zeggen, dat zij den geest van ware liefde zullen onderhouden, indien zij zich met de beproefden willen bemoeien, voor de armen en de zieken zorgen, en belang willen stellen in hen die nog niet verlicht zijn met betrekking tot het Evangelie. Het is uw voorrecht, zusters, om aan vrouwen den weg des levens te leeren, de zieken en nooddruftigen te helpen, in het bijzonder hen die van uwe eigen huishouding zijn, en uwe eigen huishouding is de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen.

Ik meen nu, dat ik te veel van uwen tijd in gebruik neem. Moge God u zegenen in uw uitgaan en uw binnenkomen, wanneer gij zult nederliggen en wanneer gij zult opstaan, en moge Hij u voorspoedig doen zijn in al het werk uwer handen, en volgens Zijne eigene wijsheid den dag verhaasten, wanneer gij uit de ballingschap der wereld zult verlost worden en met het voornaamste deel der Kerk zult vereenigd zijn. Nu dan, moge God u dit schenken, en mijn vrede zij met u, en moge God u immer zegenen, dat is mijn gebed in den naam van Jezus Christus. — Amen.

AANGEKOMEN.

30 Augustus. — Ouderling Robert S. Folland, van Salt Lake City. Hij is geplaatst in de Rotterdamsche Conferentie.



APOSTEL ORSON F. WHITNEY.

Apostel Orson F. Whitney is van Engelsche afkomst. Zijn eerste Amerikaansche voorvader kwam uit Engeland in het jaar 1635, en de grondlegger van het geslacht was van Vlaamschen oorsprong. Een lid der Whitney-familie verwierf zich roem als uitvinder van de machine tot zuivering der katoen. Broeder Orson F. Whitney's grootvader, Newel K. Whitney, nam in 1830 te Kirtland, Ohio, het Evangelie aan. Deze werd de bisschop van Kirtland en naderhand de Presideerende Bisschop der Kerk.

Orson F. Whitney werd den 1sten Juli 1855 te Salt Lake City geboren. Zijn vader, Horace K. Whitney, was de oudste zoon van den eersten Bisschop Whitney, en was een der pioniers, die Brigham Young in 1847 van den Missouri naar Salt Lake City begeleidden. Zijne moeder was de oudste dochter van Apostel Heber C. Kimball.

In zijne jeugd bezocht Broeder Orson F. Whitney, — behalve de gewone scholen, — de Universiteit van Deseret. Hij was van nature een student, had een wonderbaar goed geheugen, en putte kennis uit alle beschikbare bronnen. Zijne voorliefde leidde hem in de richting der letterkunde, de muziek en het drama. Hij las zeer graag, maar hield

niet van de rekenkunde. Hij was een liefhebber van welsprekendheid, en werd op school beschouwd als de beste in het declameeren. Als jongeling waren zijne werkzaamheden van verschillenden aard, doch niet bestendig. Hij had geene gedachte van ooit een schrijver of redenaar te worden, maar wendde al zijne pogingen aan om zich in het drama te oefenen, en was, toen hij man begon te worden, volkomen besloten om het tooneel als zijn beroep te nemen. Dit plan werd echter veranderd toen hij, in October 1876, op Zending werd geroepen; en hij schrijft zijn welslagen in het leven daaraan toe, dat hij die beroeping aangenomen heeft.

Zijne zending nam hem weg uit het gezelschap van wereldsche kameraden en hun streven, gaf hem een vaste, blijvende getuigenis, en maakte van hem een oprecht en ijverig werker voor de verspreiding der waarheid. Hij ontwikkelde zich snel als spreker en schrijver, en ontdekte tot zijne verrassing, dat de natuur hem voor die bezigheden had bestemd. Met succes heeft hij ook andere werkzaamheden waargenomen, maar zijn grootste kracht en talent toonde hij in de letterkunde en de welsprekendheid. Terwijl hij niet beslist een man van zaken was, heeft hij nochtans met bekwaamheid het bisschopsambt in de 18de wijk van Salt Lake City gevoerd, over welke wijk hij 28 jaren lang heeft gepresideerd, en die van eene der kleinste en zwakste tot een der grootste, sterkste en meest vooruitstrevende in de Kerk is geworden.

Terwijl hij zijne plichten als bisschop vervulde, die geheel en al een vrijwillige dienst waren voorzag hij in zijn onderhoud eerst met dagbladwerk, als stadsredacteur van de *Deseret News*, daarna als ontvanger van Salt Lake City, als leeraar in het Brigham Young's College, en als auteur van verscheidene boeken, o. a. de „Geschiedenis van Utah,” in vier lijvige boekdeelen. Zijn eerste boek was „Het Leven van Heber C. Kimball”, uitgegeven in 1888. Een jaar later gaf hij in het licht zijne „Poëtische Geschriften.” Zijn laatste en grootste letterkundige werk is zijn gedichtboek „Elias — een Heldendicht der Eeuwen”, begonnen in 1900.

Bisschop Whitney was achtereenvolgens lid van den stadsraad van Salt Lake City, schrijver der Tweede Kamer, Senateur van den Staat Utah, en lid van de Conventie die de grondwet heeft opgesteld, met welke Utah in 1896 in de Unie als een Staat werd opgenomen. Van 1884 tot 1890 was hij hoofdbestuurder van de Universiteit van Deseret (nu de Universiteit van Utah), en hij is sedert verscheidene jaren de president der Geschiedkundige Vereeniging van den Staat Utah. Van 1899 tot zijne beroeping tot het Apostelschap was hij Assistent Geschiedschrijver der Kerk. Broeder Orson F. Whitney is ook een paar jaren in Engeland als zending werkzaam geweest, n.l. van 1881 tot 1883.

Hij werd 8 April 1906 beroepen tot lid van den Raad der Twaalf Apostelen, en den volgenden dag door Pres. Joseph F. Smith verordineerd.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

„DIE U ONTVANGT, ONTVANGT MIJ”.

Toen de Verlosser, Jezus Christus, op aarde was en Zijne Kerk had gesticht, weidde Hij Zijne kudde, als haar Herder en Leeraar, en getuigde in een gebed tot den Vader: „Toen ik met hen in de wereld was, bewaarde ik ze in Uwen naam”. Het was een voorrecht voor Zijne Kerk om rechtstreeks uit den mond der waarheid leering te ontvangen; maar Hij kon in persoon niet immer met haar op aarde blijven, want Hij moest het zoenoffer brengen, en daarna verheerlijkt worden en aan des Vaders rechterhand zitten, om over uitgestrekter domeinen te heerschen. Hij voorzag echter ten volle in de verdere opbouwning Zijner Kerk, en een Zijner Apostelen verklaart: „Dezelve (Christus) heeft gegeven sommigen tot apostelen, en sommigen tot profeten, en sommigen tot evangelisten, en sommigen tot herders en leeraars: tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouwning des lichaams van Christus,” (Ef. 4 : 11, 12); en Hij heeft Zijnen dienstknechten Zijnen Geest, met macht, beloofd en geschonken, opdat zij in staat zouden zijn om de taak van het onderrichten Zijner Kerk voort te zetten. Hij zeide tot Zijne gemachtigen: „Gelijkerwijs Mij de Vader gezonden heeft, zende Ik ulieden;” „die u ontvangt, ontvangt Mij; en die Mij ontvangt, ontvangt Hem, die Mij gezonden heeft.” (Matth. 10 : 40). Hoe Christus dit bedoelde, toont ons deze waarschuwing, (vers 15): „En zoo iemand u niet zal ontvangen, noch uwe woorden hooren, uitgaande uit dat huis of uit dezelve stad, schudt het stof uwer voeten af; voorwaar zeg ik u: het zal den lande van Sodom en Gomorra verdragelijker zijn in den dag des oordeels, dan dezelve stad.”

Na eenigen tijd ontstond er een algemeene afval. Het fundamenten de leerstellingen van de Kerk van Christus werden veranderd. Apostelen en profeten waren er niet meer, de gaven des Heiligen Geestes werden verloochend, en ware leeraars, die de beginselen welke de Meester op aarde had gebracht, predikten, waren niet meer te vinden — totdat God, volgens de voorspelling der Schrift, de kennis van het eeuwige Evangelie door openbaring op aarde herstelde, en gezanten van den hemel zond om den mensch, door oplegging der handen, met het heilige Priesterschap wederom te machtigen om het Evangelie te prediken en te bedienen.

Gelijke macht en voorrechten als vroeger zijn den gezondenen van Christus nu gegeven, — en gelijke verantwoordelijkheid. Zij hebben het

recht om in Zijnen naam te handelen, en de zaken der Kerk in liefde en lankmoedigheid, niet met dwang, te besturen, en zij behooren door hen die voorgeven volgelingen van den Zaligmaker te zijn, met eerbied liefde en geloof ontvangen te worden, als handelende in de plaats van den afwezigen Meester. Het is waar, dat zij onvolmaakt zijn, maar dat waren Zijne knechten in de vroegere dagen ook, en Christus verkies om door onvolmaakte menschen te werken, en zal houden, dat de ontvangst Zijnen knechten geschonken, aan Hemzelven is geschied!

R.

IN HET ROTSENGEBERGTE.

Een ondervinding van eenige kleine „Mormoonsche” jongens, te Bluff, Utah, omtrent 10 jaren geleden.

Het was op een Zondagnamiddag. De kerkvergadering, die van twee tot vier uur gehouden werd, was afgelopen en de menschen gingen langzaam het gebouw uit, terwijl zij opmerkingen tot elkander maakten over de heerlijke vergadering, die zij hadden bijgewoond. „Kom, en breng den namiddag en avond bij ons door,” werd door de ooren van twee of drie kleine jongens opgevangen. Vader en moeder werden geen rust gelaten, tot zij den knapen toestemming gegeven hadden om met hunne schoolmakkers wat te gaan spelen, terwijl de ouders eenige uren bij Broeder en Zuster Wood doorbrachten met aangenaam onderhoud over beproevingen van het verleden, en de zegeningen van het Evangelie, die, in vele opzichten, hun deel waren geworden.

Terwijl zij het huis binnenging, zeide de moeder: „Nu kinderen, blijft in den tuin, en maakt niet te veel leven, en gedenkt dat het vandaag Zondag is.” „Goed, Mama!”

Onschuldig werd er gepraat. Allerlei besluiten werden genomen en luchtkasteelen gebouwd, die heel mooi en goed zouden zijn, indien zij door deze onervaren knapen slechts ten uitvoer wierden gebracht. „Zeg, jongens, Walter heeft eene scheur boven die groote rots daar gevonden, en hij zegt dat wij met goed klimmen en een beetje moeite boven op den berg kunnen komen.” „Mensch, wat zou dat heerlijk zijn, als wij er boven op konden komen.” „’t Is wel 300 voet hoog.” „O ja, ten minste, want vader heeft gezegd, dat de berg 400 voet hooger is dan de vallei.” „Laat ons het eens probeeren.” „All right!” riepen zij. „Maar luister eens hier, jongens, moeder heeft ons gezegd, dat wij niet mogen weggaan, want het is Zondag.” „O, zij zullen er niet om geven, en wij kunnen terug zijn, voor zij klaar zijn om naar huis te gaan. Het zal niet lang duren, want ik gevoel mij zoo fink om te klimmen, en wij zullen heerlijk genieten. Wij moeten de heele week naar school gaan, en hebben nooit tijd om wat plezier te hebben. Komt, jongens!” en heengingen zij, maar John bleef tehuis, en gehoorzaamde zijne moeder.

„Kijk, we zijn al bijna boven. Ha, ha! Ik kan het licht al zien door-

de scheur in den berg." Allen waren buiten adem van het klimmen, en een onrustig gevoel kwam in hunne harten op, alsof zij tehuis had den moeten blijven en moeders bevel gehoorzamen.

„Als we nu maar langs dat smalle pad kunnen kruipen naar de opening van de nauwe, maar diepe scheur die naar het bovenzvlak van de overigens loodrechte rots leidt." De scheur was een eind vergevuld met losse steenen, die ongetwijfeld vele jaren geleden een aardbeving daarheen had doen rollen. Een groot ravijn 100 voet diep, lag aan de buitenzijde langs het pad, dat naar den mond van de schuin-hellende scheur heenvoerde. Om hier te komen, was men genoodzaakt om een afstand van omtrent drie meter op handen en voeten te kruipen. Walter en Herbert bereikten de opening en waren voetje voor voetje door den donkeren gang aan het opklouteren; de derde bevond zich aan den ingang, op twee voet afstand van den afgrond.

„Pas op! Pas op! die steenen! houdt ze tegen!" — Grootte losse steenen begonnen in de bergscheur onder de voeten der knapen weg te rollen, naar den ingang, waar Harry zich ademloos vastklemde. Op het geluid van het rollen der steenen zette hij zich ijlings neer met den rug naar den ingang. Met een geweldigen schok, gepaard met een schreeuw van ontzetting, werd hij door een der rollende steenen naar den rand van den afgrond gestooten. Zijne beenen hingen in de leegte, en hij had ternauwernood nog een houvast aan de rots, die ieder oogenblik kon afbrokkelen en hem 100 voet diep naar beneden slingeren tusschen rotsstukken en struikgewas. Harry schreeuwde om hulp en had den doodangst op het gelaat, en de anderen waren met schrik bevangen.

„Jongens, laat ons tot God bidden, want Hij is de eenige die ons nu kan helpen." En hij begon met zachte, bevende stem: „O, Vader in den hemel, help ons nu om het leven van Harry te redden, en wij zullen nooit weer van huis wegloopen, of moeder ongehoorzaam zijn, Amen." Het Amen werd door de anderen beantwoord.

Met heldenmoed kroop een der jongens voorzichtig langs het gevaarlijke pad, en hield een grooten steen tegen, terwijl hij de steenen van achter Harry's rug wegnam, en weldra werd hun kameraad opgetrokken op het smalle pad, en was hij wederom veilig bij hen. Met tranen van dankbaarheid tot God voor zijne redding van den dood, omhelsden zij elkander.

Zij liepen toen haastig den berg af, en hunne harten sloegen sneller van blijdschap en dankbaarheid, en zij stonden nergens stil, tot zij het huis wederom hadden bereikt. Het spelen werd dien dag vergeten en de avond was hun welkom, zoodat zij over de gebeurtenis konden nadenken, zonder dat hunne moeder iets zou merken, die ook tot heden van het gebeurde van dien dag niet bewust is.

(Uit het Engelsch.)

CLYDE A. HAMMOND.

DEBAT-VERGADERINGEN TE GRONINGEN.

Te Groningen bestaat eene vereeniging van vrijdenkers, met beginsel, „Alzijdige Ontwikkeling”. Deze had, volgens de openbare verklaring van haar president, alle predikanten en godsdienstonderwijzers, alsook de plaatselijke hoofden van het Heilsleger, te Groningen, uitgenoodigd om in de vergaderingen der Vereeniging te komen en hunne leerstellingen uit te leggen, en zich door de leden der Vereeniging vragen te laten stellen. Maar — merkwaardig feit — zij waren het voorrecht allen ontweken, en hadden het verzoek geweigerd, uitgenomen de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Deze werd vertegenwoordigd door President Herman van Braak, die geheel bereidwillig was, en niet gevoelde alsof de leer die hij verkondigt, niet in staat zou zijn om tegenwerpingen op bevredigende wijze te wederleggen en twijfel van redelijke gemoederen tot rust te brengen. Het verschil der houding van de andere kerken en die der onze, trof de leden der Vereeniging, en stemde hen uiterst gunstig tegenover Ouderling Van Braak, die met achting behandeld werd en alle gewenschte gelegenheid ontving om zijne leerstellingen breedvoerig uiteen te zetten. Vele voorname leerstukken van het „Mormonisme” werden op grondige wijze door hem besproken en verklaard, het standpunt van de Heiligen der laatste Dagen aangaande vraagstukken van maatschappelijken zoowel als van geestelijken aard, werden den hoorders duidelijk gemaakt, en de vervulling van vele gewichtige profetiën werd aangetoond, en onze spreker versterkte zijne verklaringen met de getuigenis van vele merkwaardige ondervindingen, welke hijzelf en vele zijner geloofsgenooten hadden gehad, en die de kracht en goddelijkheid bevestigen van het Evangelie dat de Heiligen der laatste Dagen voorgeven door openbaring van den hemel te hebben ontvangen. Vragen werden door velen gesteld en door Pres. van Braak beantwoord. De besprekingen waren belangwekkend en maakten een gunstigen indruk op de leden der Vereeniging, met het gevolg dat de vergaderingen gedurende de maand Augustus tot drie maal van week tot week werden hervat. De gebeurtenis heeft vele vrienden voor de zendelingen te Groningen gemaakt, en Pres. Van Braak heeft zulk eene gelegenheid gaarne waargenomen om het Evangelie te brengen voor menschen die doorgaans over vele gewichtige punten nadenken, maar in de godsdiensten dezer eeuw te weinig vinden dat met rede, billijkheid en erkend-ware feiten overeenstemt, en zoodoende menigmaal betreffende godsdienst in het algemeen, tot twijfel gedreven worden.

EEN VERSTANDIG GESPREK.

Dokter (tot patient): „Slaapt ge met uw mond open?”

Patient: „Dat weet ik niet, dokter; ik heb er nog nooit op gelet als ik sliep.”

UIT DE ZENDING.

Er is een aantal onzer intekenaren, dat achterstallig is met het vereffenen der abonnementsgelden. Sommigen hebben aan ons laatst verzoek in dit opzicht geen gevolg gegeven. Deze verzoeken wij nogmaals vriendelijk, maar dringend, het verschuldigde in orde te willen brengen. De „Ster” heeft bij tijden veel verlies geleden door het niet-ontvangen van haar-toekomende abonnementsgelden. Het zou ons inderdaad verblijden, zoo wij dit jaar een gunstiger verslag van haren financiëelen toestand konden geven. Willen onze waarde lezers, die in gebreke zijn gebleven, dus trachten om gedurende de overige maanden van dit jaar hunne rekeningen aan de „Ster” te voldoen, zoodat iedere abonnementsprijs tot einde December zal gedekt zijn, wanneer het jaar ten einde is.

DE REDACTIE.

De volgende brief werd van het Presidentskantoor van de Kerk uit Salt Lake City ontvangen:

„Pres. A. Nibley, Rotterdam.

Waarde Broeder. — Het Eerste Presidentschap heeft mij opgedragen om u en uwe mede-arbeiders hunne waardeering te betuigen over het gunstig overzicht van uw verslag van het werk verricht en de resultaten verkregen gedurende de maand Juli.

Hoogachtend, Uw broeder, GEO REYNOLDS.”

Gedurende de maand Augustus werden in de Ned.-Belg. Zending door de Zendingen verspreid 34547 traktaten en 2911 boeken. In de opsomming der boeken zijn inbegrepen de „*Vriendelijke Discussie's*.” 3162 gesprekken over het Evangelie werden door de zendingen gehouden met onderzoekers en vreemdelingen. 26 personen sloten zich door den doop bij de Kerk aan. Dit verslag toont een toename over de maand Augustus 1905, van 21972 traktaten en 2579 boeken verspreid, doch toen waren nog in algemeen gebruik de grootere traktaten van Ouderling Edwin F. Parry, en beschikte de Zending hier nog niet over de *Vr. Discussie* in 't Hollandsch.

De Zondagschool van de Rotterdamsche gemeente ondernam den 31sten Augustus, Koningin Wilhelmina's verjaardag, een uitstapje naar een der gezelligste „thee-tuinen” aan den Bergweg, nabij Rotterdam gelegen. Een degelijk programma, door een Comité samengesteld, werd zonder eenige hapering uitgevoerd, en ververschingen werden bediend. De namiddag werd op de aangenaamste wijze met spelen en ontspanning doorgebracht, tot aller voldoening. Het gezelschap, inbegrepen eenige broeders en zusters, leden van de Rotterd. gemeente, werd geschat op niet minder dan 200 personen.

De Zondagschool van de Groninger gemeente deed op Dinsdag 28 Augustus een dergelijk uitstapje naar Paterswolde, in de nabijheid van Groningen. Daar bevindt zich een mooie inrichting voorzien van doolhof en allerlei toestellen tot spelen en gemakkelijkheden. Door de welwillendheid van den heer Scholtens verkregen de kinderen er vrijen toegang. Versnaperingen waren op het programma, en een echt gezellige tijd werd er doorgebracht. Het gezelschap bestond uit ongeveer 75 personen, waaronder zich een aantal van de leden der gemeente bevonden.

Wij ontvingen wederom van Ouderling J. Kooyman, van Salt Lake City, opgaaf van een nieuw intekenaar; van Pres. W. L. Brimhall, wederom 2; van Ouderling J. Roghaar 1, behalve een anderen naam eene poos geleden. Ook een door Ouderling J. A. Ririe, en verleden maand een door Ouderling A. W. Chamberlain, uit België. — Moge het goede werk nooit stilstaan.

Broeder Jacobus Rotstege is eervol ontslagen van het Presidentschap der Rotterdamsche Zondagschool, en aangesteld tot Raadgever van Ouderling J. P. Lillywhite, President der Rotterdamsche Gemeente.

Ouderling Le Grand Richards is aangesteld tot President der Rotterd. Zondagschool.

Mej. J. Göbel, Dordrecht, heeft het voorbeeld harer zusters gevolgd; zij verkocht in die plaats een 30tal „*Vr. Discussies*.” Drie jonge zusters van de Rotterd. vertakking ondernamen een week geleden ook dit prijzenswaardige werk, om de boekjes op de straten der handelsstad te verkoopen. De Heere zegene allen die pogingen en moeite doen, om zijne waarheid bekend te maken en Zijn Rijk uit te breiden.

Broeder H. van Braak schreef ons eenige dagen geleden: „Ouderling Stephenson heeft verleden week 40 *Vr. Discussies* verkocht, en ik 102, en deze week reeds 100. Zend er mij nog 200.” —

Apostel Whitney wiens levensbeschrijving in een ander deel van dit nummer verschijnt, is een broeder van Ouderling La Fayette T. Whitney, die eenige jaren geleden in Nederland op zending is geweest, en die den ouderen leden, voornamelijk van de Rotterdamsche gemeente, goed bekend is.

BUITENGEWONE VERGADERING TE LEEUWARDEN. — Zondagavond, 2 September, werd onder leiding van Ouderling J. A. Ririe een buitengewone vergadering gehouden in het „Gebouw Ontwikkeling.” De sprekers waren Br. J. A. Ririe, Br. B. Tiemersma, en Pres. H. van Braak. De vergadering was goed geadverteerd geworden en een aantal vreemdelingen was mede aanwezig. De bijeenkomst duurde twee en een half uur.

Ouderling J. Roghaar schrijft uit Groningen, dato 5 Sept.: „Wij krijgen zeer vele vrienden te Groningen . . . Zend mij s.v.p. 500 *Vr. Discussies*.” Hij vestigt verder onze aandacht op een geschrift van een predikant te Nijkerk, waaruit hij het volgende aanhaalt: „Het goede, dat het kan doen, namelijk het Mormonisme, is dat het ons aanleiding blijft geven om de Schrift steeds grondiger te onderzoeken en beter te leeren kennen, opdat wij gewapend mogen zijn tegen verleidende leeringen; en dat wij er een voorbeeld aan nemen van ijver voor de beginselen die wij belijden.” — Dit laatste deel van den volzin is een pluimpje. Het eerste deel drukt juist uit wat wij wenschen, want een grondige kennis van de Schrift kan niet anders dan het menschedom meer verlichten, met uitzondering van eenige weinigen die „altijd leeren, en nooit tot eene kennis der waarheid komen.”

GEMENGD NIEUWS.

Verdere berichten uit Zuid-Amerika melden, dat bij de groote aardbeving in Augustus ook geheel is verwoest de stad Quillota, die 10.000 inwoners telde en op 26 mijlen afstand van Valparaiso was gelegen. 40 personen zijn er omgekomen, en 170 te Limache, 35 te Conchalie, en 90 te La Placilla. Te Valparaiso is slechts ééne kerk blijven staan. Vele gevangenen ontsnapten uit een door de aardbeving opengescheurde gevangenis, en begonnen aanstonds te rooven en te plunderen; een 50 tal hunner werd wederom gepakt, en zonder verder proces in het openbaar doodgeschoten.

Uit Nieuw-Zeeland is bericht ontvangen van het overlijden van een onzer medearbeiders in die zending. Ouderling Geo W. Stevens, van Ferrin, Utah, stierf den 26sten Juli te Auckland, N. Z., aan hersenskoortsen. Hij had zijn tehuis in December 1905 verlaten, en had om zich in den vreemde eenigen tijd aan de prediking van het Evangelie te wijden, zijne vrouw en kinderen achtergelaten. Hij was 33 jaar oud.

ONTSLAG EN BENOEMING.

7 September. — President Clyde A. Hammond, van de Rotterdamsche Conferentie is eervol van zijne zending in Nederland ontslagen. Hij arriveerde in het begin der maand December 1903 in dit zendingsveld, en heeft dus eene zending van 2 jaar en 9 maanden vervuld. Zijne werkzaamheden zijn bepaald gebleven tot de Rotterd. Conferentie, waar hij in de vertakkingen Dordrecht, Rotterdam en Den Haag gearbeid heeft. Den 14den April 1906 werd hij tot President der Conferentie aangesteld.

Ouderling Jonathan E. Openshaw Jr. is aangesteld tot President der Rotterdamsche Conferentie.

UTAH-NIEUWS.

Ouderling Frank I. Kooyman meldt in een brief uit Salt Lake City aan Broeder Le Grand Richards: „Onze Hollandsche vergaderingen hier in het „Brigham Young Memorial” gebouw worden druk bezocht. Het aantal Hollanders neemt hier gestadig toe. Allen stellen veel belang in het werk dat er in ons geboorteland gedaan wordt.”

Broeder C. F. B. Lybbert die omtrent 15 jaren geleden in Nederland op zending was, schrijft aan een van de presidenten, dat hij hoewel 71 jaren oud, nog zeer gaarne een zending van 26 maanden zou vervullen. Zijne broeders van zijne priesterschapsvergadering willen hem wegens zijn hoogen ouderdom niet laten gaan. Een zijner zonen, Jacob N., is nu te Dordrecht in het zendingswerk.

Ouderling Dirk Koldewijn, van Ogden, Utah, beseft de waarde van het nieuwe boekje, „*Een Vriendschappelijke Discussie*,” eenige weken geleden door deze Zending in het Hollandsch uitgegeven. Hij zendt ons een lijst van eenige zijner familieleden of vrienden in Nederland, en verzoekt ons om aan elk hunner een dezer boekjes te zenden, en voegt het noodige bedrag er bij om de kosten te dekken. Wij hebben ons gaarne daarmede belast. Dit is ongetwijfeld een geschikte wijze om het Evangelie op een aangename manier aan vele personen in Nederland voor te leggen, welke door de zendelingen nog niet zijn bereikt, of die niet ten volle zijn ingelicht, en is tot navolging van andere broeders en zusters in Zion aan te bevelen.

OVERLEDEN.

NEERINGS. - Joseph F. Neerings, zoontje van Broeder en Zuster Charles J. Neerings, is 25 Aug. te Dordrecht overleden. Hij was den 28sten Maart j.l. geboren.

Bos. - Broeder Abraham Bos is te Groningen 1 September ontslapen in den ouderdom van 41 jaren. Hij sloot zich den 10den April 1906 bij de Kerk aan.

I N H O U D :

Redevoering door Pres. Joseph F. Smith	Blz. 273	Een verstandig gesprek	Blz. 284
Aangekomen	„ 278	Uit de Zending	„ 285
Apostel Orson F. Whitney	„ 279	Gemengd Nieuws	„ 287
„Die u ontvangt, ontvangt Mij”	„ 281	Ontslag en Benoeming	„ 287
In het Rotsengebergte	„ 282	Utah-Nieuws	„ 288
Debat-Vergadering te Groningen	„ 284	Overleden	„ 288

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.